BOEBS COLUMN
Reorganisatie

December 2018

Door Boeb Jacobs

U kent toch ook die domme vraag van niet-schakers: ‘Wat is er nu zo leuk aan schaken’? Terwijl ik zie dat collega-schakers aarzelen, heb ik mijn antwoord direct klaar: ‘Het naspelen van gewonnen partijen’.

Met ingang van het seizoen 2018-2019 heeft de KNSB de externe competitie ingrijpend gereorganiseerd. Roept in het bedrijfsleven het woord reorganiseren alom schrik, en bij uitvoering doffe ellende op omdat er in de meeste gevallen minder mensen mee mogen doen, bij de KNSB is het juist de bedoeling dat er meer teams meedoen. Werden we in het seizoen 2017-2018 opgeschrikt doordat de bond gestaalde KNSB-schakers in onze gemoedelijke regiocompetitie toeliet, nu gaat de bond verder.

In het *Schaakmagazine* van oktober j.l. legt Monique van Griendt de nieuwe indeling uit. In het paginagrote artikel schrijft Monique o.a. dat de nieuwe indeling spelers, lees LiSB-spelers, van de KNSB de kans krijgen zich te meten met sterke KNSB-spelers. Of veel spelers naar deze kans uitkijken valt te bezien. Aan dergelijke partijen is voor beide spelers immers weinig eer te behalen. De ene loopt kans veel Elo-punten te verliezen. De ander loopt tegen een vrijwel zekere nul aan. Schaakwedstrijden organiseren tussen gelijkwaardige tegenstanders moet het doel zijn.

In genoemd artikel in *Schaakmagazine* meldt de KNSB dat de externe competitie met maar liefst 207 teams is uitgebreid. Door die uitbreiding is status verloren gegaan. In de oude regeling speelde je niet zomaar in de KNSB-competitie. Er werd enig niveau verwacht. KNSB-speler zijn was toch een soort titel.
Overigens is de fabelachtige uitbreiding niet het gevolg van een niet te stuiten stroom van nieuwe leden, maar doordat teams (soms van fusie-achtige samenstelling) in het weekeinde, en ook op doordeweekse clubavonden, zowel landelijk als in de regiocompetitie, mogen uitkomen. Spelen op clubavonden heeft het nadeel dat het team dan laat in de avond, in winterweer, nog terug naar huis moet rijden. Terwijl de volgende ochtend vroeg het werk of de school weer wacht.

Lof en waardering moet er zijn voor mensen binnen de KNSB die modellen bedenken om het schaken in het algemeen en de externe competitie in het bijzonder aantrekkelijker te maken. Op dit punt heeft de bond een goede mogelijkheid laten liggen. Door de regeling in te voeren dat teams naar speelsterkte moeten worden opgesteld worden wedstrijden aantrekkelijker, zuiverder en sportiever.

Hoe mijn schaakcollega`s over de nieuwe organisatievorm denken weet ik natuurlijk niet, maar bij mij roept het enige verwarring op. Want opeens zie ik dat mijn goede schaakvriend John de Laat op het eerste bord van Venlo één figureert.
Reken maar dat John de opstelling uitknipt om die vervolgens in het familiealbum te plakken. Om later tegen zijn kleinkinderen te kunnen zeggen:

‘Kijk, opa John speelde in zijn jonge jaren een aardig potje schaak, ik speelde in Venlo 1 op het eerste bord’.

Of de uitbreiding van de KNSB-competitie het beoogde effect heeft moet de tijd uitwijzen. De bond heeft er twee jaar voor uitgetrokken.